

תת"ע 439/02/21 - מדינת ישראל נגד אורי יעקבי

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 439-02-21 מדינת ישראל נ' יעקבי
תיק חיצוני: 10251776935

בפני	כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אורי יעקבי

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לבטל את גזר הדין ולאפשר לו לחזור מהודייתו באשמה ומהסדר הטיעון החתום על ידו, בהתאם לסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ).

2. ביום 10.03.2021, על סמך הסדר טיעון חתום, הורשע המבקש בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום, לפיו נהג ביום 26.01.2021 שעה 16:10 ועקף או ניסה לעקוף או הסטה את רכבו כדי לעקוף רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו הימני קו קטעים, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

3. בגזר הדין, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון והטלתי על המבקש פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך של 1,500 ₪.

4. ביום 25.03.2021, הגיש המבקש, **באמצעות ב"כ המלומד עו"ד ג'בר ג'בארין**, בקשה לביטול פסק דין וקביעת מועד לדיון. לטענת המבקש ביום 10.03.21 הסניגור הופיע בכ-18 תיקים שבחלקם הארי הסתיימו בהסדרי טיעון ובתיק זה הושג הסדר כולל תיקון עם העונשים שהושתו. לטענתו בטעות הוא חתם על הסדר הטיעון שהוגש לבית המשפט מבלי לשים לב שכתב האישום לא תוקן, וזאת בניגוד להסכמה בין הצדדים. הוא טען כי הסדר הטיעון הושתת על בסיס ראייתי, לרבות כשלים ראייתיים אשר פירט. הוא הוסיף כי דחיית הבקשה תגרום למבקש נזק בלתי הפיך, וכי מן הדין לתת למבקש את יומו ולו לפני משורת הדין, בהתחשב בנסיבות שהביאו לטעות שנפלה ולסיכום שהושג עקב הכשלים עם המשיבה. לאור אלה עתר המבקש לביטול פסק הדין.

5. המשיבה, **באמצעות ב"כ המלומדת עו"ד שני ברדה**, טענה כי לאחר בחינת התיק והתרשומת אשר

נערכה במועד הפגישה עם הסניגור, לא היתה כל הסכמה לתיקון סעיף החיקוק, ועל כן מתנגדת לבקשה.

6. בדיון שהתקיים בפניי ביום 30.05.2021, חזרו הצדדים על טיעוניהם, כאשר המבקש חזר וטען כי עסקין בטעות אנוש, וכי לפעמים נידונים נאשמים בהעדרם על אף קיומם של הסדרי טיעון בכתב. מנגד, המשיבה הסתמכה על טיעוניה בכתב ועל הסדר הטיעון החתום בידי הצדדים.

דין

דין והכרעה

7. השאלה היחידה בענייננו, בה עלי להכריע, היא האם נתקיימו נסיבות המצדיקות להתיר למבקש לחזור בו מהודאתו בעבירה שיוחסה לו ואשר בעקבותיה הוא הורשע ונגזרו עליו העונשים דלעיל, ולפתוח את משפטו מחדש.

8. סעיף 153 לחסד"פ קובע:

"חזרה מהודיה

(א) הודה הנאשם בעובדה, או בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודית הנאשם, בהודיית הנאשם, ויחדש את הדין אם הדבר מתחייב מן הנסיבות".

הפסיקה הבהירה כי חזרה מהודיה תתאפשר רק מקום שהוכחו "נסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק את פסילתה" (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז (1) 577 (25.12.02); ע"פ 1932/04 רג'בי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.4.05); ע"פ 6877/95 גולן נ' מדינת ישראל, פד"י נא(1) 332 (פורסם בנבו, 06.05.97)).

עוד הבהירה הפסיקה, כי יש לקחת בחשבון גם את עיתוי הבקשה לחזרה מהודיה. לא הרי חזרה מהודיה בהזדמנות הראשונה כהרי חזרה מהודיה בשלב מאוחר יותר (ע"פ 3991/04 מאהרן רג'בי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.5.05); מ"ח 10468/06 קבוע נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.3.07)).

באשר לחזרה מן ההודיה לאחר גזר דין, היתר לעשות כן יינתן במקרים נדירים וחריגים(ע"פ 10518/06 מירון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.3.07); ע"פ 945/85 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד מא(2) 572(1987)). הודגש החשש מפני אפשרות תמרון פסול של נאשמים שיפעלו בתכסיסנות, יודו יורשעו ולאחר מכן משיקולים כאלה או אחרים, יבקשו לגלגל את הגלגל אחורנית. נקבע כי תכסיסנות כזו פועלת נגד האינטרס הציבורי ושיקולי הצדק (ע"פ 635/05 דענא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.11.07)). גם צפייתו של נאשם שנכזבה בעניין הקלה בעונש אינה מצדיקה מתן היתר לחזרה מהודיה לאחר מתן גזר דין.

ומן הכלל אל הפרט

9. אקדים אחרית לראשית, ואבהיר כי לאחר שנתתי דעתי לנסיבות שלפניי, כמו גם לנימוקי הבקשה ולטיעוני הצדדים בעקבותיה, נחה דעתי כי המבקש עומד בתנאים הנדרשים, לשם מתן היתר לחזרה מהודיה, ושוכנעתי כי הבקשה מבוססת על רצונו האמיתי והכן של המבקש להילחם על חפותו, ולא על חישוב טקטי אשר נועד להשגת רווחים משניים, בשלב דיוני זה. להלן אנמק.

10. כאשר עסקינן בהסדר טיעון סגור, בדרך כלל, לא מתקיים החשש שהמבקש-הנאשם ניסה לבחון את תוצאות הודייתו ולהחליט על פיהן אם כדאי לו לחזור בו ולחדש את המשפט, דהיינו שהעובדה שמדובר בהסדר טיעון סגור, מקטינה את האפשרות שמדובר במהלך טקטי ומניפולטיבי של המבקש שנועד לשפר את מצבו ולבחון את הסיכויים והסיכונים שבמתן הודיה במסגרת הסדר טיעון.

11. כמו כן, אף הסיכון שהמבקש לוקח בחזרתו מההודאה מחזק את הרושם כי הוא מבקש להוכיח את חפותו. על פי הסדר הטיעון העונש שהוטל על המבקש היה 3 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים וקנס 1,500 ₪, ואילו החזרה מההודאה מעמידה אותו בסיכון גזירת עונש חמור יותר, ככל ויורשע לאחר ניהול הוכחות.

בעניין זה אפנה לע"פ 5622/03 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.01.04):

"המהלך שנוקט המערער אף כרוך בסיכון לא מבוטל. העונש שגזר עליו בית משפט קמא הינו לכאורה עונש קל, בהתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע. המערער בוודאי מודע לכך שאם יוחזר המשפט לשלב ההוכחות, ובסופו הוא יורשע בשנית, עלול העונש שיושת להיות חמור הרבה יותר. נכונותו לשאת בתוצאות הקשות מחזקת את הרושם, כי הוא מבקש להוכיח את חפותו".

12. טענתו של המבקש כאן לטעות מצביעה ולו לכאורה, על פגיעה ברצונו הטוב והחופשי. נוצר ספק אובייקטיבי האם הודאת המבקש חופשית ומרצון מבחינה סובייקטיבית. נראה כי בנסיבות העניין, לנוכח טענת המבקש לא יהיה צורך וראוי לקשור את המבקש להודאתו במקום לאפשר לו לנהל

את ההליך ביחס לעובדות ולעבירה המיוחסת לו, בשל החשש ולו הקל שבקלים, שמא באמת ובתמים עומד לפני נאשם שהינו חף מכל עבירה, ואשר הסכים להודות מתוך טעות בסיסית במהות המעשה שעשה והעבירה שיוחסה לו.

13. בנסיבות העניין, החלטתי להתיר למבקש לחזור בו מהודאתו לפנים משורת הדין, לביטול הסדר הטיעון ולביטול פסק הדין אשר ניתן ביום 10.03.2021.

כפועל יוצא אני קובעת דיון הקראה במעמד הצדדים ליום 11.07.2021, שעה 12:00.

14. להודיע לצדדים.

1.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"א, 25 יוני 2021, בהעדר הצדדים.